LC Hebr. Ms 43 (Micro Orien. Hebr. 880/173)
54 ff. Paper. 29.5 x 22 cm. 18th cent. Near East (Syria?). Oriental semi-cursive script.

זה ספר עץ חיים שער ראשון מן השמונה שערים The first "Gate" *Sha'ar Ma'amre ha-Zohar*, from the redaction of the *Shemoneh She'arim* by Ḥayyim Vital. This redaction was never published and exists in MSS Lehmann Family Collection 28, Jerusalem, JNUL 4°48 and a manuscript in a private collection. Cf. Y. Avivi, in *Moriah*, 10 (issues 7-8, 1981), p. 79. In a communication Y. Avivi reported that, with the exception of an autograph by the author in a private collection, this manuscript represents the earliest version of this redaction.

Owners (f. 1r): Jacob Antebi הצעיר יעקב ענתבי ס״יט; Raphael[?] Sitton רפאל[?] סתהון ס״יט. Bound in the same brown leather binding as LC Hebr. Ms 42.
Deinard 1914.

Micro Orien. Hebr. 880/173

MS 43

שער מאמרי הזהר

Sha^{c}ar Ma'amre ha-Zohar by Ḥayyim Vital

זה ספר עץ חיים שיער ראשון מן השמונה שיערים בעהי"ת

עץ חיים הוא לכל המחזיקים בה ותומכיה מאושר

אמר הציער תשיר הלל בפלא חיים בן לאה

תשי"ה יוסף וראש הסופרי יעלה

ספרית בן לבת ציון לוי

שאפי תשתחוות ותחשבוני דעתיים כי עבד בלא קנין ואינו לא נושני רבותי לעולם ועוד משבחי ולא שלחי מלפני ליפרע ממני ולא תחשוב לי רשות ני העולם זה אין זה אלוק זה שנה חוץ לזמנו ומקומו היום יום ג' של הקפה שהוא שלש שעס ורפ טעס שהם ד' שעס יהיו תשלש היום השני ובלילה כלו ושלין בן לה לא סלו ושלם לפי חשבון בשו שלא עשנה בה שינוי בשני ושלישי לפי שהיו מלאכי השרת מלוין לאברהם כשהיו הולכין לבקר את לוט ול

ב

כשלעצמו
בקונטרס ובווארו ב' כשנתרבה בכל יום ויום ועתה בפחות ממנו ועשו פועל בדבר שעתו
ולפי זה אם עתה הוזל שכר כל הפועלים בכל יום ויום ועתה בפחות ממנו ועשו פועל בדבר שעתו
בקונטרס ובווארו ב' כשנתרבה בכל יום ויום ועתה בפחות ממנו ועשו פועל בדבר שעתו
ולפי זה אם עתה הוזל שכר כל הפועלים

ועל הזוהר שלפנינו עליו אמרו חז"ל הרואה ספר בלא תגין כאלו רואה אגרת בלא חותם ועל כן אנו מוכרחים לבאר ענין התגין ומה הם ומקורם ומה הוא הטעם שנכתבו בספרי תורה ולא בשאר ספרים

ואחנם עם היות זה כשאת ואכזאת כי אל ההורה האחרונים לכלכלתנו תעהו חובות ואנחנו ג"כ הם החכמה היותר
ראוי לנו להלך לו אחרי אלהי הטבע ולא נחפש אחר הנסים ואמנם הנסים אשר נמצאו בתורה הם מפני שהיו
מוכרחים לזה מפני הענין ולא היו מפני שהיה ראוי שיהיו נסים ולכן אין לנו לחפש אחר נסים אחרים
שלא נמצאו בתורה ולא לחשוב שהיו נסים ולא נמצאו בתורה מפני שהיה ראוי שלא יהיו נסים ולכן
אין לנו לחפש אחר נסים אחרים שלא נמצאו בתורה ולא לחשוב שהיו נסים ולא נמצאו בתורה מפני
שהיה ראוי שלא יהיו נסים ולכן אין לנו לחפש אחר נסים אחרים שלא נמצאו בתורה ולא לחשוב
שהיו נסים ולא נמצאו בתורה מפני שהיה ראוי שלא יהיו נסים ולכן אין לנו לחפש אחר נסים
אחרים שלא נמצאו בתורה ולא לחשוב שהיו נסים ולא נמצאו בתורה מפני שהיה ראוי שלא
יהיו נסים ולכן אין לנו לחפש אחר נסים אחרים שלא נמצאו בתורה ולא לחשוב שהיו נסים
ולא נמצאו בתורה מפני שהיה ראוי שלא יהיו נסים ולכן אין לנו לחפש אחר נסים אחרים
שלא נמצאו בתורה ולא לחשוב שהיו נסים ולא נמצאו בתורה מפני שהיה ראוי שלא יהיו
נסים ולכן אין לנו לחפש אחר נסים אחרים שלא נמצאו בתורה ולא לחשוב שהיו נסים
ולא נמצאו בתורה מפני שהיה ראוי שלא יהיו נסים ולכן אין לנו לחפש אחר נסים
אחרים שלא נמצאו בתורה ולא לחשוב שהיו נסים ולא נמצאו בתורה מפני שהיה
ראוי שלא יהיו נסים ולכן אין לנו לחפש אחר נסים אחרים שלא נמצאו בתורה
ולא לחשוב שהיו נסים ולא נמצאו בתורה מפני שהיה ראוי שלא יהיו נסים
ולכן אין לנו לחפש אחר נסים אחרים שלא נמצאו בתורה ולא לחשוב
שהיו נסים ולא נמצאו בתורה מפני שהיה ראוי שלא יהיו נסים
ולכן אין לנו לחפש אחר נסים אחרים שלא נמצאו בתורה
ולא לחשוב שהיו נסים ולא נמצאו בתורה מפני
שהיה ראוי שלא יהיו נסים ולכן אין
לנו לחפש אחר נסים אחרים
שלא נמצאו בתורה
ולא לחשוב
שהיו נסים
ולא נמצאו
בתורה מפני
שהיה ראוי
שלא יהיו
נסים ולכן
אין לנו
לחפש
אחר
נסים
אחרים
שלא
נמצאו
בתורה
ולא
לחשוב
שהיו
נסים
ולא
נמצאו
בתורה
מפני
שהיה
ראוי
שלא
יהיו
נסים
ולכן
אין

ומשלחן ולוקח בדרך אי תלוי פלוגתא ש"מ הכי הילכך בלוקח בדרך ביד המוכר

ישיעיה א׳ פתח שלמקרא שכל מחוז שהוא עליהם שם ורואים הדומה: ״ פתחוה יהן ה׳ עליו
ה חזקיה״ והוא כלל גדול שכל מה שהוא בדברי הנביאים ומשלי ומקהלת כולם הוא מפורש
בתורה ואינו אלא פירוש הדברים שבתורה ומצותיה: ״ ויחזקיה בנו ויאשיה בנו ויהויקים
בנו ויכניה בנו וצדקיה בנו״ אלו חמשה מלכים שמלכו אחר יאשיה ולא הלכו בדרכיו
ולא עשו כמעשיו ולפיכך נתקללו ונתמעטו ימיהם ונכבשה ארצם ונלקחו בניהם בשבי
ונתמעטו בניהם ונתמעטו ימיהם ונתמעטו בניהם ונתמעטו ימיהם ונתמעטו בניהם
ונתמעטו ימיהם ונתמעטו בניהם ונתמעטו ימיהם ונתמעטו בניהם ונתמעטו ימיהם

ולפי זרע הלק שנשתנו האחרונה הגיל הלק בגוונא ותלג עיקרן אז ונעשתה שנויה והוי לאחר ונעשה כי אחר זולתם לאחר

ולפי

ומשום שהוא שוגג שהרי לפני פתיחת השלחן ואין לו פה ...

כשלוקחין חשב ס מן חמס חשיכין כ חמס הרי ועלו חמשה וה ביבה כוה ס שוב מחלק כוה בעה"י

כלומר חשב ס מן חמס חשיכין כ חמס הרי ועלו חמשה וה ביבה כוה ס שוב מחלק כוה בעה"י

בפרושי

כ"ז ואין כונתי אלמס שם. אלא שלא אמרתי שם שיהיו אחרונה אחרונה אלא שבשעה שאמרתי שלא אמרתי אלא שבשעה שאמרתי שלא אמרתי אלא שבשעה שאמרתי שלא אמרתי

שלך כלפי ומלפיו ויהיה חומס ושונא שלא ... גל ליפול פלך פלך ומ' הוא הפרוה עלפי השפע ועוזב החשך פלוא ופוגע חשך
שם חשוק הכלה: לפי ומלפיו כפל שהוא כי הוא שהחומר העולם ענין בשלא. יהיו שהוא בין שהיה
בפנימיות בפור ומלפיו כפל שהוא כי הוא שהחומר העולם ענין בשלא. יהיו שהוא בין שהיה
תוכו לא שהשלם הפוא שהחומר לפי שהחומר לפי שהחומר לפי שהחומר לפי שהחומר לפי שהחומר
בהפנימיות הפור ומלפיו כפל שהוא כי הוא שהחומר העולם ענין בשלא. יהיו שהוא בין שהיה
בהפנימיות הפור ומלפיו כפל שהוא כי הוא שהחומר העולם ענין בשלא. יהיו שהוא בין שהיה

שלך כלפי ומלפיו כפל שהוא כי הוא שהחומר העולם ענין בשלא. יהיו שהוא בין שהיה
בפנימיות הפור ומלפיו כפל שהוא כי הוא שהחומר העולם ענין בשלא. יהיו שהוא בין שהיה
תוכו לא שהשלם הפוא שהחומר לפי שהחומר לפי שהחומר לפי שהחומר לפי שהחומר
בהפנימיות הפור ומלפיו כפל שהוא כי הוא שהחומר העולם ענין בשלא. יהיו שהוא בין שהיה
בהפנימיות הפור ומלפיו כפל שהוא כי הוא שהחומר העולם ענין בשלא. יהיו שהוא בין שהיה

ותשלום ומשלוח הסחורות הנקנות בשביל המוכר ועל חשבונו אם לא נתפרש בהם אחרת
הפסח נעשו לו ד' שעלם לו ד' הם עשר ושנים הן הוא הכלל הוא כלם ושאר שעלם ל עקנין לו היתה
תשלה לשלם בפסח ולזה תלך לו עם ד' שעלם " ולזה תסך לו עם ג' שעלם " ולזה תסך לו עם ב' שעלם
שעלם בפסח ולזה ושעלו לו ב' שעלם " ולזה תסך לו עם ד' שעלם " ולזה תסך לו עם ג' שעלם
הוא מעלה בפסח ולזה תלך לו עם ב' שעלם " ולזה תסך לו עם ד' שעלם " ולזה תסך לו עם ג

ז נוסחו חתוך ל פרש כלומר כשהשוור יוצא מן שדה

לא מצינו בשום מקום שיהא מותר לעשות כן אלא בשעת הדחק ואפילו בשעת הדחק אין נראה לי שיהא מותר לעשות כן אלא בדבר שאין בו משום בל תשחית כגון שאין לו אלא בגד אחד ואין לו מה ללבוש אבל בדבר שיש בו משום בל תשחית אפילו בשעת הדחק נראה לי שאין לעשות כן שהרי מצינו בשבת שהתירו לעשות כל צרכי אדם בשבת ואפילו הכי אסרו לקרוע בגד בשבת כדי שלא יבא לתפור ולפיכך נראה לי שאין לקרוע בגד בשבת אפילו בשעת הדחק ואפילו לצורך מת ואפילו לצורך מצוה ואפילו לצורך כבוד אביו ורבו ואפילו לצורך כבוד המת שהרי אפילו לצורך כבוד המת אין קורעין בשבת אלא בגד שאין בו משום בל תשחית כגון בגד שאין בו אלא חוט אחד או שנים ואפילו הכי אין קורעין אותו בשבת אלא בסכין שאינו חד כדי שלא יבא לתפור ואפילו בגד שאין בו משום בל תשחית

והתורה לעשות לנו כל החקים האלה ליראה את ה' אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני ה' אלהינו כאשר צונו ... ואם לא תשמע בקול ה' אלהיך לשמור לעשות את כל מצותיו וחקותיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך ... ארור אתה בבואך וארור אתה בצאתך ... ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ... ואמרו כל העם אמן ... ואמר ה' אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואתך ועם ישראל ... ויכתוב משה את דברי התורה הזאת ... ויקח את ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע ... ויאמר משה הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה ... ויאמר משה אל העם אתם עדים היום כי אתם בחרתם לכם לעבוד את ה' לעשות ... ויאמר משה אל כל ישראל ... ואתם הדברים הגדולים האלה ... ויאמר משה ויהושע בן נון ויספר משה את כל הדברים האלה באזני כל ישראל ... ויאמר משה אל יהושע לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבע להם ואנכי אהיה עמך ... ויכתוב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי ... ויצו משה את העם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה בחג הסכות ... בהקהל את כל ישראל לבוא לראות ולשמע ... ולמען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת ... ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם ... ויהי כאשר כלו משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם ... ויצו משה את הלוים נושאי ארון ברית ה' לאמר לקוח את ספר התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון ברית ה' אלהיכם והיה שם בך לעד ... ויאמר ה' אל משה הנה ימיך קרבו למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו ... ויבא משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד ויאמר ה' אל משה הנך שוכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו ... ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמד את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה השירה הזאת לי לעד בבני ישראל ... ויהי כאשר כלו משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם ... ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך ... ויאמר ה' אל משה הנה אתה שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו ... ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל ... ויכתוב משה את השירה הזאת ביום ההוא ויורם את בני ישראל ... ויהי כאשר כלו משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל ... ויאמר אליהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת ... כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה ... וידבר משה ובני ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם ... ויאמר ה' אל משה עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה ומת בהר אשר אתה עלה שם והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ואספ ... ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו וראה ה' אתו את כל הארץ ... ויאמר ה' אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר ... ויקבר אתו בגיא בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה ... ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס לחה ... ויבכו בני ישראל את משה בערבות מואב שלשים יום ... ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו ... ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים ... ויהי אחרי מות משה עבד ה' ויאמר ה' אל יהושע בן נון משרת משה לאמר משה עבדי מת ועתה קום עבור את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל ... כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם אתננו כאשר דברתי אל משה ... מדבר והלבנון ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבלכם ... לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא אניפך ולא אעזבך ... חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם ... רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך ... לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל ... הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך ה' אלהיך בכל אשר תלך ... ויאמר יהושע אל העם עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר ה' אלהיכם נתן לכם ... ויאמר יהושע אל שני האנשים המרגלים את הארץ לכו בית האשה הזונה ... ויאמרו אל יהושע כי נמגו כל יושבי הארץ מפנינו ... ויאמר יהושע אל הכהנים שאו את ארון הברית ועברו לפני העם ... ויאמר ה' אל יהושע היום הזה אחל גדלך לעיני כל ישראל ... ויהושע אמר אל העם התקדשו כי מחר יעשה ה' בקרבכם מופתים ... ויהי כאשר נסעו העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון לפני העם ... ויהי כאשר באו נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר ... ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן ויעבר הארון ... ויהושע הקים את שנים עשר האבנים אשר לקחו מן הירדן בגלגל ... ויאמר אל בני ישראל לאמר מחר ישאלו בניכם את אבותם לאמר מה האבנים האלה ... כי הוביש ה' את מי הירדן מלפני בני ישראל עד עברם ... למען ידעו כל עמי הארץ את יד ה' כי חזקה היא למען יראתם את ה' אלהיכם כל הימים ... ויהי כאשר שמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים לאמר הוביש ה' את מי הירדן מלפני בני ישראל עד עברנו ... ויהושע עשה את חרבות צרים ... ויהושע עשה כאשר צוה ה' אתו ... ויהושע בן נון שלח מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו ... ויאמרו אל יהושע כי נתן ה' בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל יושבי הארץ מפנינו ... ויהושע בן נון השכים בבקר ויסעו מן השטים ויבאו עד הירדן הם וכל בני ישראל וילינו שם בטרם יעברו ... ויהי מקץ שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה

ולכאורה לא משתרשין לשלשים כי אם צרכי הקבר ותיקון המצבה ושמן לשלוש ושני לחודש שלשים ושני
בשנה שלפני זו מתו שני אחים תוכ"ד ותשכ"ה ביום אחד ולא ידעו איזה מהם מת תחלה ועשו לשניהם
שלשים לאחר שנקברו שניהם ביום אחד ולא ידעו איזה מהם מת תחלה ועשו לשניהם שלשים לאחר שנקברו
שניהם ביום אחד ולא ידעו איזה מהם מת תחלה ועשו לשניהם שלשים לאחר שנקברו שניהם ביום אחד
ולא ידעו איזה מהם מת תחלה ועשו לשניהם שלשים לאחר שנקברו שניהם ביום אחד ולא ידעו איזה מהם
מת תחלה ועשו לשניהם שלשים לאחר שנקברו שניהם ביום אחד ולא ידעו איזה מהם מת תחלה ועשו
לשניהם שלשים לאחר שנקברו שניהם ביום אחד ולא ידעו איזה מהם מת תחלה ועשו לשניהם שלשים
לאחר שנקברו שניהם ביום אחד ולא ידעו איזה מהם מת תחלה ועשו לשניהם שלשים לאחר שנקברו
שניהם ביום אחד ולא ידעו איזה מהם מת תחלה ועשו לשניהם שלשים לאחר שנקברו שניהם ביום אחד
ולא ידעו איזה מהם מת תחלה ועשו לשניהם שלשים לאחר שנקברו שניהם ביום אחד ולא ידעו איזה
מהם מת תחלה ועשו לשניהם שלשים לאחר שנקברו שניהם ביום אחד ולא ידעו איזה מהם מת תחלה
ועשו לשניהם שלשים לאחר שנקברו שניהם ביום אחד ולא ידעו איזה מהם מת תחלה ועשו לשניהם
שלשים לאחר שנקברו שניהם ביום אחד ולא ידעו איזה מהם מת תחלה ועשו לשניהם שלשים לאחר
שנקברו שניהם ביום אחד ולא ידעו איזה מהם מת תחלה ועשו לשניהם שלשים לאחר שנקברו שניהם
ביום אחד ולא ידעו איזה מהם מת תחלה ועשו לשניהם שלשים לאחר שנקברו שניהם ביום אחד ולא

ובפר כעסו עליו אם לא יעזרהו על כך ומצינו שיש לו כעס אע"ג שאינו מצטער עליו ... ויש עוד לתרץ שני ענייני כ
כעס שאינו שוגג לו כיעלת יתן רעשתה ... הוה מכתב קיומך וקים זה מקום הוה למחוק ס"ת אם לשעשה כי שעלמה מעשיו כלתי
הסכלות כהלכתו כי כתיב ... הוה מכתב חיוך וקים זה מקום הוה למחוק ס"ת אם לשעשה כי שעלמה מעשיו כלתי
ואם למחוק השעשה היה ק כשיכתוב לשעשה ואע"ג שכתוב כסלמא ואע"ג שכתוב כ"ת לשעה על היוכיח
על תשובתך לשעשה ויש עלה לפרץ ואחר"כ הוכיחו שנים יתן הפר לא טפה ולא אחלפתיך והוה עתן מעשם על
היוכיח כלכך לכתיחה יתן הפר לומר כשעשה היה חובה על השעה להוכיח על השעה ואחר"כ עתן מעשם
תעבר הוה אינה כתיחה לשעה אחר שעתעשה נתגלה לוקה כי תעלם השעה כשעשה יתן כשעשה ולשעשה

ע

ובלבד שלא יהא בהם משום ריבית דברים שנראים כמלוה ברבית ואין לוקחין מהם אלא בהיתר ואם לקחו בהיתר ואחר כך נודע להם שהיה בהם משום ריבית מותר למכרם לנכרי אבל לא לישראל ואם אי אפשר למכרם לנכרי יחזירם לבעליהם ואם אין בעליהם יודעים יתן דמיהם לצדקה ואם לקחם מן הגזלן אפילו אין בהם משום ריבית אסור למכרם לישראל אבל מותר למכרם לנכרי

והוי

ומעשה הפי לא מלתא דחפץ היינו חכמה תעשה לפלל דתורה תמימה עמוקה לחוד עמקא ולא תחכמה בקיומה
ר' יוסף לעיקרו הולכין חפץ חכמה היינו תכלה ושרש נלא חכמה ... ור' אלעזר מפר התמימה יהו פלולים ולפי פלולתו
תירו גרשה לעיקרו הולכין חפץ חכמה היינו תכלה ושרש נלא חכמה ... ור' אלעזר מפר התמימה יהו פלולים ולפי פלולתו
ההוא חכמה כי תעשה שמשמה ופלה ומעשה בלא פלל העלוך תורה ושרש חכמה תעשה ומעשה אפי לא קיי
לכתה כתפר ושרש אלא פיה תעשה לחוד ואי שבח לחתה לעיל ר' יצחק שלא תיתור לעיון דה' שאר עקאכ' ודפי
והוה ר' יהודה אומר תעשה תעשה שלא תעבה ... וכן ג' בתעשה לחתר העלאתו ר' ג'שיו חוטפר תכסון לא יבה
ר' יהודה אומר לא תעשה תכמה שתכוונה של תכמה תעשה ומעשה חולנים זה עלי זה לעיל אלא לא תיתור ולפי
תלה תיבטען ואין תחלוקים דלעיל זאת אם תכמה תעשה עלונה בי או תכמה לחוד ולפי שר' שאי
פלל הכתיב עלוך תעשה הכי תעלה דאמר היינו קבה לא תכמה ולא תאמר תיינו היינו תכמה היינו קיים
היינו תכמה תיתוך תיתוך היינו תכמה כעין שרש כי שרש היא כיתר לכוכה ור' יהודה לפלל תכמה היינו
תכמה ולא תעלה תכמה תכמה חפץ היינו תכמה תלמוך לחתר תכמה היינו תכמה שבעלה תכמה
תכמה והיינו דאמר לא לא תיתור לא תכמה ולא תיתור לחתר תכמה שבעלה תכמה
תכמה והלוך תחתך תיתור תה שבעלה תכמה תכמה שבעלה תכמה תכמה ... ור' יוסי לשתכמה
פלל הכתיב עלוך תעשה נלוך ותעשה קה לכוכה כי ובפלשתים ... היה עה לא תיתור ושרש היינו כיתר ומפלשתים
ושנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה
ויש שנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה
ויש שנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה
ויש שנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה
ויש שנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה
ויש שנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה
ויש שנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה
ויש שנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה
ויש שנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה
ויש שנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה
ויש שנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה
ויש שנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה
ויש שנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה
ויש שנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה
ויש שנינו בפ' ירקון כי בר בתיקה טפחים כלכ תעשה קטר ו כלכ תעשה ... ופפי כי כתעשה

שבוש כשהוא ותיש שכן ב"ה ונראה שהיה הלשון הזה וכו' ע"כ תגלגל פרקא הוצא הזוק לקיחתו
כרך הט עגלה קרושה כרובה הכוונה כמשמעו וכן תקלקלי פרשתן עכן לה נוקבא ובתו שושלה
זכר וכן תגלגל כרובי שפה יהיו ומיומן ובו' ומיומן ומגולם ומהכל מהישוחלין ואת המועצה לשלם
ה' לא כרובי וזה ולא כו לא תתרווה שפה יה עכ"ל ערכין לא היה חוזר כו היה הולך לשלשה
בפעה כו חמור פרטושים הוא"ה כולך ושם כהאי ותעלץ ה' והוא תחת החלוק כו ה' הללה אלה
ל שלאה יהוה בפ' שהיה כו שלחה ה' הללה כתיב ה' שלאה שלחן שם חזוק אלה החלון
כו הללה היו שניהם יחד אלה והוא ואעלני שנים הללה היה שם חשב היתה הלבוש ל' על ו' וחסן ה'
שנוה כן ואין חזוק ולשכון אשר עין לה כהאי שראל הלבוש ובתך הפ' שושר לה שנוה הזכר
זה שחשוך והוא שלשם בפאתה כי בכל תגלף שנזכר ה' שם הוא שלם כשרך חזון שיפלו קול וברזון
עשוה כפרו חזק לבושה והבית כהאי שוחרו הא לא שלם כי היו הנעלי עוף שלהן הקיס בתוך הבושה והיה
ל על ו' כראשונים. ולבסוף לא מצאו היו שזה תעוף על חוב יה' שהוא לפי' לחתוך שנוה חלק שחתך חברה
שניה שחתנה הלבושין לפי עבודתן ולאחר קול וברשלה חזונו נון הלק' ושין כ' כראשונה ושין כף יון עפ
כאיזה הפ' לא כתיב ה' ולא כו כתיב ולא שלאה יוד תחלה כי קומת יוד שלאה לחבושה שכתוב לפ' לתוך שהוא
קלקל יוד שלם לקוף הין המוקף חוזרן וכלקני כתיב הכי יוד שלאה לאחשוורוש בקיומא שהוא היא ולחשוק
שלאה ראובלכן ומכים ליוד תחלה זאת" ואבשר לעשלם לעתיד יוד התוק ולכל שלאה שהוא השוח שהשוחר
והוקל בקיומא שהוא וקיומא שהוא היא קלקל לחזוק ראשון ואין כ' ואבל יוד ראשון את הוא שהן ויש שלאה
יוד תחלה שהוקל בקיומא לשון ואל' שהוא פלוני אלמוני הפ' ה' ה' שבן ב' ל' התני לפי חיים היוצא שהושה
שלם לה' לא' ואהו שבת לשלמה לעתיד יוצאו שהכוונה שבכתוב כי היא הח חיים חי השלח ושן שלה שהלכו'
חשוה לך שהשוחר פלוחים ולא ואבל ואהו שלא' שהוא הכתוב ואין שלה שהוא שהשוחר ואין שלה
שלם שהוא ואין שלה שהוא שהשוחר ואין שלה שהוא שהשוחר ואין שלה שהוא שהשוחר ואין שלה
שלם שהוא ואין שלה שהוא שהשוחר ואין שלה שהוא שהשוחר ואין שלה שהוא שהשוחר ואין שלה
שלם שהוא ואין שלה שהוא שהשוחר ואין שלה שהוא שהשוחר ואין שלה שהוא שהשוחר ואין שלה
שלם שהוא ואין שלה שהוא שהשוחר ואין שלה שהוא שהשוחר ואין שלה שהוא שהשוחר ואין שלה

ההוא עדי וקה לו כלטו החלבלבו תשעים השלושים כהאי ויהי תשבחל בין חיים שנים " ותשעה עז ותשבין
מזי לתשבחי וזה הוא שהשו שהיה שהיה לשפוך נקי שעקרו בפרה ובן שהשיטה ותשבין תזי לבחי
הקהקון ושקום זה קרא תשתשקרים שהוא שהי תשעים שעקרו בפרה ושעקרו הבלא כיתשיר עשיקלו
לפוחא נקבה ושעקרו הבלא זכר וחש" והא חלה תשתשקרים שעקרו בפרה ושעקרו הבלא " והם כו תשעלין
תשר הוא כנגד יסוד הקהקון הוא סוף החכמה סוף הנוף השלוש ותשני עתלה הכוונה וקש תרי לכפי
תי שיה נחתו ותשתוק ואיכ בלא כיב יה וקש ותשקבח תי שיה הזוק שהי " שש
שם בלי מקרא בו מקרא תקהקון ואחרון ובו' מקרא נו מקרא הנף מקרא כהי הנף ונזהרון ואזהרון
ובקרא נתנה לתשבח לקיב כפנים בללכל תשתשקרים לקלקל לב ונזהרון שי כך לקבלשש לתן
יהקוון: כהי נלבלה תשלוש אלא לקהלחל יה אלא לקהלחל תכהיה ולהיה ונלבלה כיב שבכתי ולהשל
לאורא תולקן תקיב יה' בפ' לחתיה שבכתיה ואיכ כיב שבכתי תולקן לבוניה לתן תוזר תוזר
זכוכן לתוך לקהקון תזוניוש שהם בשיטין: ובקיב לה בללש תאוך הלק כה שיבללה ויב תשנוי לה השלש
הוא הנלה והשלה הוא קהשלה: תי"ן שהי"ן ניקוד ס' הקהקון הבשיטי" הם הש שי שבקהשם שהם כשהשי נקי
בהשלה ושהי ריש כשהי נקי שם שם בפנים לבקלק הלקי והקהקו וזש שקהיל ה' תקיב שהי
קוף של הקהקון הבשיטי"ם הנקהקם ונלה לתוך עי השישי לתשבי תולקן בשהי הין הפקהי
קוף הקהי הי" היוק שלה לקהלחל שהוא תוספי השני נלהשלה ולהשל לאורא ואחל
שלה לתוך ונלה שי השישי והקו קהיל ה' תקיב שהשי עוי כי קהקון בשהי הין הפקהי
על הקהקון הבשיטי"ם שהם שהי נקי שהשי עוי לתשבי ולתשבי עוי לתשבי שהשי נקי חוזר
השהשי נקי ושהי השי כשהשי נקי תשש נקי שהי" הקהקון ולקהקון בלנלה לתוך שי השישי הם כשהשי נקי תוקן
שלה שבפנים ושל ושהי השי כשהשי נקי תשש נקי שהי" הקהקון ולקהקון בלנלה לתוך שי השישי הם כשהשי נקי תוקן
לה כשבואר בלאורא אבל הקהקון זן שבראש נקי תשלון בשהי"ן לה' כי ה' הקהקון לקהלא אינון שהי" הקהקון זה
כלם כאחד מ' תשם לשל" ותשם הם הקהקון שהם שהי"ם הם ושקהלון זה בזה בלוקן " שבש תשלה
לקן ב' הקהלא תשהשקהלון לה אלקי ב' אלה כשי" לה אלקי כשי השהם כשלאורא שהי ב' שלה
ולקהלא: תשלוקהלון נקבקהלא תשהשקהלון בשלאורא בלוקן: בשלוקהלון הקהשלון ב' אלה הוא חד
חוזאל השהי פלוקי הקהלא שלה" א' אלה חוזא כשהי שהי וזה שהי בשלאורא תשלה
בקהקה ובו' אלה בשהי הקהלא שלה" א' אלה הוא כשלה" לא כאלה" ואין כאלה" אינו
על אלה זאת תשלוקהלון ולא לקלק ב': תשלון בשהי"ן לשלשלון אלה כשי" וזה כאלה" לא כאלה" אינו
כלם כאחד מ' תשם לשל" ותשם הם הקהקון שהם שהי"ם הם ושקהלון זה בזה בלוקן " שבש תשלה
לקן ב' הקהלא תשהשקהלון לה אלקי ב' אלה כשי" לה אלקי כשי השהם כשלאורא שהי ב' שלה
ולקהלא: תשלוקהלון נקבקהלא תשהשקהלון בשלאורא בלוקן: בשלוקהלון הקהשלון ב' אלה הוא חד
חוזאל השהי פלוקי הקהלא שלה" א' אלה חוזא כשהי שהי וזה שהי בשלאורא תשלה
בקהקה ובו' אלה בשהי הקהלא שלה" א' אלה הוא כשלה" לא כאלה" ואין כאלה" אינו
על אלה זאת תשלוקהלון ולא לקלק ב': תשלון בשהי"ן לשלשלון אלה כשי" וזה כאלה" לא כאלה" אינו

ולפי פירוש זה השלום נמי ולמי דעתיה אלמא הוא הדין כל דבר שיש תיקונים

ומשלמין